

Sygn. akt II W 1710/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

10 kwietnia 2019 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze - Wydział II Karny

w składzie:

Przewodnicząca SSR Andrzej Muszka

Protokolant Marta Pross

po rozpoznaniu 10 kwietnia 2019 r.

sprawy przeciwko **P. S.**

PESEL: (...)

obwinionemu o to, że:

1. Będąc współnikiem i jednocześnie prokurentem odpowiedzialnym za prowadzenie spraw w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością działającej pod firmą (...) sp. z o.o. z/s w J. (ul. (...)), kierował w okresie od 01.05.2018r. co najmniej do dnia zakończenia kontroli, tj. 31.10.2018 r. osoby do pracy tymczasowej za granicę, do pracy tymczasowej do zagranicznych pracodawców użytkowników nie przedstawiając im przed skierowaniem pisemnej informacji o kosztach, opłatach i innych należnościach związanych z kierowaniem do pracy oraz podjęciem u wykonywaniem pracy za granicą o której mowa w art. 19a ust 1 pkt 2 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy,

tj. o wykroczenie z art. 121 ust 6 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz.U. z 2017 r. poz. 1065 ze zmianami oraz z 2018 r. poz. 858) w związku z art. 19a ust 1 pkt 2 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz.U. z 2017 r. poz. 1065 ze zmianami oraz z 2018 r. poz. 858);

2. Będąc współnikiem i jednocześnie prokurentem odpowiedzialnym za prowadzenie spraw w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością działającej pod firmą (...) sp. z o.o. z/s w J. (ul. (...)) nie wydał świadectw pracy byłym pracownikom spółki:

- D. J. w okresie od 01.10.2018 r., do 31.10.2018 r.,

- P. B. w okresie 07.07.2018 r., do 31.10.2018 r.,

tj. o wykroczenie z art. 282 § 1 pkt 3 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – kodeks pracy (Dz.U. z 2018 r. poz. 917 ze zmianami oraz 2018 r. poz. 1076) w zw. z art. 97 § 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz.U. z 2018 r. poz. 917 ze zmianami oraz 2018 r. poz. 1076);

3. Będąc współnikiem i jednocześnie prokurentem odpowiedzialnym za prowadzenie spraw w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością działającej pod firmą (...) sp. z o.o. z/s w J. (ul. (...)) dokonywał bezprawnych potrąceń z wynagrodzenia pracowników – nie uzyskując od nich uprzedniej pisemnej zgody na dokonanie takiego potrącenia:

- D. J. na kwotę 249 zł brutto 11.10.2018r.

- P. Z. na kwotę 555,65 zł netto 15.10.2018r.

tj. o wykroczenie z art. 282 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – kodeks pracy (Dz.U. z 2018 r. poz. 917 ze zmianami oraz 2018 r. poz. 1076) w zw. z art. 91 § 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz.U. z 2018 r. poz. 917 ze zmianami oraz 2018 r. poz. 1076);

4. Będąc współnikiem i jednocześnie prokurentem odpowiedzialnym za prowadzenie spraw w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością działającej pod firmą (...) sp. z o.o. z/s w J. (ul. (...)) bezpodstawnie obniżył o 2 dni wymiar urlopu wypoczynkowego D. J., a tym samym zaniżył należny byłej pracownicy ekwiwalent za niewykorzystany w naturze urlop wypoczynkowy wypłacany niezwłocznie po zakończeniu stosunku pracy , tj. 30.09.2018r.

tj. o wykroczenie z art. 282 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – kodeks pracy (Dz.U. z 2018 r. poz. 917 ze zmianami oraz 2018 r. poz. 1076) w zw. z art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 9 lipca 2003r. ustawy o zatrudnieniu pracowników tymczasowych (Dz.U. z 2018 r. poz. 594);

5. Będąc współnikiem i jednocześnie prokurentem odpowiedzialnym za prowadzenie spraw w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością działającej pod firmą (...) sp. z o.o. z/s w J. (ul. (...)) zawarł w okresie od 27.06.2018r. do 30.09.2018r. umowę cywilnoprawną (umowę zlecenia) w warunkach, w których zgodnie z art. 22 § 1 powinna zostać zawarta umowa o pracę tymczasową

tj. o wykroczenie z art. 281 pkt 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – kodeks pracy (Dz.U. z 2018 r. poz. 917 ze zmianami oraz 2018 r. poz. 1076) w zw. z art. 22 § 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz.U. z 2018 r. poz. 917 ze zmianami oraz 2018 r. poz. 1076), art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 9 lipca 2003r. ustawy o zatrudnieniu pracowników tymczasowych (Dz.U. z 2018 r. poz. 594) ;

I. uznaje obwinionego **P. S.** za winnego popełnienia czynów opisanych w punktach 1-5 części wstępnej wyroku, tj. wykroczeń z art. 121 ust 6 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, art. 281 pkt 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – kodeks pracy i art. 282 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – kodeks pracy i art. 282 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – kodeks pracy i z art. 282 § 1 pkt 3 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – kodeks pracy i za to na podstawie art. 121 ust 6 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy w zw. z art. 9 § 2 k.w. wymierza mu karę grzywny w wysokości 4500 złotych,

II. zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 70 zł tytułem zryczałtowanych wydatków postępowania oraz wymierza mu opłatę w wysokości 450 zł.

Sygn. Akt II W 1710/18

UZASADNIENIE

Stosownie do treści art. 424 §3 kpk w związku z art. 82§1 kpsw, w związku z wydaniem wyroku w trybie art. 63§1 kpsw, Sąd ograniczył treść uzasadnienia do wyjaśnienia podstawy prawnej wyroku oraz pozostałych rozstrzygnięć dotyczących obwinionego.

Mając na uwadze analizę materiału dowodowego Sąd Rejonowy zważył, że obwiniony swoimi czynami wyczerpał znamiona wykroczeń z art. 121 ust. 6 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy w zw. z art. 19 ust 1 pkt 2 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, albowiem będąc współnikiem i prokurentem odpowiedzialnym za prowadzenie spraw w spółce z o.o. (...) sp z o.o. W J., w okresie od 1 maja 2018 r. do 31 października 2018 r. kierowanym do pracy tymczasowej zagranicą do zagranicznych pracodawców nie przedstawiał przed skierowaniem pisemnej informacji o kosztach, opłatach i innych należnościach związanych z kierowaniem do pracy oraz podjęciem wykonywania pracy zagranicą , o której mowa w art. 19 a ust 1 ppkt 2 ustawy z 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudniani i instytucjach rynku pracy.

Swoim zachowaniem obwiniony wyczerpał również znamiona wykroczenia z art. 282 §1 pkt 3 Kodeksu pracy, skoro będąc współnikiem i prokurentem odpowiedzialnym za prowadzenie spraw w spółce z o.o. (...) sp z o.o. w J., nie wydał byłym pracownikom, D. J. w okresie od 1 października 2018 r. do 31 października 2018 r. i P. B. w okresie od 7 lipca 2018 r. do 31 października 2018 r. świadectw pracy.

Kolejno, swoim zachowaniem obwiniony wyczerpał znamiona wykroczenia z art. 282§1 Kodeksu Pracy, skoro w warunkach jak opisano w punkcie 1 części wstępnej wyroku, dokonywał bezpłatnych potrąceń z wynagrodzeń pracowników, nie uzyskując od nich uprzedniej pisemnej zgody na dokonanie takiego potrącenia tj: D. J. na kwotę 249 złotych 11 października 2018 r. i P. Z. na kwotę 555,65 złotych 15 października 2018 r..

Kolejno swoim zachowaniem wyczerpał znamiona wykroczenia z art. 282§1 pkt 2 Kodeksu pracy, skoro w warunkach jak opisano w punkcie 1 części wstępnej wyroku, bezpodstawnie obniżył o 2 dni urlop wypoczynkowy D. J., a tym samym zaniżył należny byłej pracownicy ekwiwalent za niewykorzystany urlop wypłacany niezwłocznie po zakończeniu stosunku pracy, tj 30 września 2018 r.

Swoim zachowaniem obwiniony wyczerpał również znamiona wykroczenia z art. 281 pkt 1 Kodeksu pracy, skoro działając w warunkach jak opisano w pkt 1 części wstępnej wyroku, zawarł w okresie od 27 czerwca 2018 r. do 30 września 2018 r. umowę cywilnoprawną (umowę zlecenia) w warunkach, w których zgodnie z art. 22 powinna zostać zawarta umowa o pracę tymczasową.

Wymierzając obie karę obwinionemu Sąd kierował się zagrożeniem ustawowym przewidzianym przez ustawodawcę w treści art. 121 ust. 6 Ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, mając przy tym na uwadze art. 9§2 kw. Przepis ten przewiduje wymierzenie kary grzywny w kwocie nie niższej niż 4.000 złotych. W procesie sporządzania wyroku, wymierzając obwinionemu karę w kwocie 4500 złotych, Sąd omyłkowo nie zastosował się do ugody zawartej z Oskarżycielem przez obwinionego, która w związku z treścią art. 121 ust 6 Ustawy o promocji zatrudnienia nie mogła zostać uwzględniona. Przy wymiarze kary Sąd ocenił całokształt okoliczności podmiotowych i przedmiotowych leżących w granicach przypisanych obwinionemu czynów, wziął pod uwagę całokształt okoliczności łagodzących i obciążających dotyczących oskarżonego. Miał przy tym na uwadze dyrektywy wymiaru kary przewidziane w treści art. 33 Kodeksu wykroczeń.

Zgodnie z treścią art. 118§1 kpsw w zw. z art. 3 ust1 ustawy o opłatach w sprawach karnych, Sąd zasądził od obwinionego koszty sądowe, w tym wymierzył mu opłatę.